

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11394/2025
11.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић и Владислава Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ивана Стошић, адвокат у ..., против тужене адв. ББ, из ..., чији је пуномоћник Златимир Стевановић, адвокат у ..., ради накнаде штете, вредност предмета спора 903.202,32 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Нишу Гж 523/2025 од 08.05.2025. године, у седници већа одржаној дана 11.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Нишу Гж 523/2025 од 08.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 49/2024 од 08.10.2024. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе тужену да му на име накнаде материјалне штете надокнади износ од 903.202,32 динара услед несавесног рада адвоката, са законском затезном каматом почев од 14.12.2018. године као дана када је решењем Уставног суда потврђено да је штета проузрокована тужиоцу, па до коначне исплате. Обавезан је тужилац да туженој надокнади трошкове парничног поступка у износу од 11.250,00 динара.

Решењем Апелационог суда у Нишу Гж 523/2025 од 08.05.2025. године, одбачена је жалба тужиоца изјављена против првостепене пресуде, као непотпуна.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилац је изјавио благовремену и дозвољену ревизију (члан 420. став 3. Закона о парничном поступку) због битних повреда одредаба парничног поступка.

Испитујући другостепено решење у смислу члана 408. и 420. став 6. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...10/23-др. закон), Врховни суд је оценио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према образложењу другостепеног решења, жалба тужиоца је одбачена као непотпуна из разлога што на достављеним примерцима жалбе, недостаје печат и потпис пуномоћника адвоката тужиоца који је поднео жалбу.

Ревизија тужиоца није основана.

Не могу се прихватити ревизијски наводи да је другостепени суд погрешно применио одредбу члана 370. Закона о парничном поступку на основу које је одбацио жалбу тужиоца као непотпуну. Наиме, неосновано ревидент истиче да је на достављеним примерцима жалбе стављен потпис пуномоћника и печат. Напротив, из пријемног штампилца који је отиснут на жалби, утврђује се да је тужилац поднео жалбу препоручено поштом дана 03.12.2024. године, у два примерка, по један за суд и противну страну. Имајући у виду да је првостепени суд приликом отклањања процесних недостатака по решењу Апелационог суда у Нишу Гж 523/25 од 13.02.2025. године, прибавио примерак жалбе који је достављен туженој, закључује се да ниједан примерак жалбе не садржи потпис и печат пуномоћника адвоката који је у име тужиоца поднео жалбу. Стога, нису утемељени ревизијски разлози да је у списима предмета постојао потписани примерак жалбе, те да се конкретан пропуст приписује неуредном вођењу списка предмета. Са тим у вези, без утицаја је чињеница да првостепени суд није у складу са овлашћењем из члана 378. став 1. Закона о парничном поступку одбацио жалбу као непотпуну, већ је списе предмета доставио другостепеном суду на даљи поступак, будући да је на одбацивање жалбе овлашћен и другостепени суд.

Такође, на правилност побијане одлуке на утиче чињеница да је на коверти у којој је жалба послата препоручено поштом, отиснут печат адвоката тужиоца, имајући у виду да у складу са одредбом члана 370. Закона о парничном поступку, сама жалба мора бити снабдевена потписом подносиоца, а будући да је жалбу поднео пуномоћник адвокат, она мора бити снабдевена и печатом у смислу одредбе члана 29. став 5. Закона о адвокатури („Службени гласник РС“ бр. 31/2011 и 24/2012). Како у конкретном случају поднета жалба не садржи ни потпис ни печат адвоката, то је иста непотпуна у складу са одредбом члана 370. Закона о парничном поступку, како то правилно закључује другостепени суд.

Из наведених разлога, правилна је одлука другостепеног суда којом је жалба тужиоца одбачена као непотпуна, са позивом на одредбе члана 371. и 389. Закона о парничном поступку.

Како не постоје разлози због којих је ревизија изјављена, као ни разлози о којима ревизијски суд води рачуна по службеној дужности, Врховни суд је применом одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Татјана Миљуш, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић